

MINISTER
INFRASTRUKTURY I ROZWOJU

Warszawa, 20 lutego 2014 r.

TD-3b-0701/124 /2014

NK: 45612/14

GABINET MARSZAŁKA SENATU

wpłynęło dn. 21.02.14.

nr. 736 podpis. Benerke

Pan

Bogdan Borusewicz

Marszałek Senatu

Rzeczypospolitej Polskiej

J. Giderek
SEKRETARIA T
Biura Prac Senackich
Wpłynęło dn. 29.02.14
nr. 1092 podpis. JG

Szanowny Panie Marszałku!

W odpowiedzi na pismo nr BPS-043-48-2074/14 z dnia 4 lutego 2014 r., przy którym przekazane zostało oświadczenie złożone przez Pana Senatora Andrzeja Pająka podczas 48. Posiedzenia Senatu RP w dniu 30 stycznia 2014 r., dotyczące przepisów ustawy o publicznym transporcie zbiorowym, w zakresie prawa wyłącznego oraz potwierdzenia zgłoszenia przewozu, przedstawiam poniżej odpowiedź odnoszącą się do zagadnień poruszonych w oświadczeniu.

Rozporządzenie (WE) nr 1370/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2007 r. dotyczące usług publicznych w zakresie kolejowego i drogowego transportu pasażerskiego oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 1191/69 i (EWG) nr 1107/70 (Dz. Urz. UE L 315 z 03.12.2007, str. 1) w motywie 5 preambuły wskazuje, że wśród mechanizmów, z których mogą korzystać właściwe organy państw członkowskich, aby zapewnić świadczenie usług koniecznych z punktu widzenia ogólnego interesu gospodarczego, jest m. in. przyznanie podmiotom świadczącym usługi publiczne wyłącznych praw. Z kolei art. 3 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1370/2007 przewiduje, że w przypadku gdy właściwy organ (na terytorium RP – organizator publicznego transportu zbiorowego) podejmuje decyzję o przyznaniu wybranemu podmiotowi wyłącznego prawa w zamian za realizację zobowiązań z tytułu świadczenia usług publicznych, następuje to w ramach umowy o świadczenie usług publicznych.

Projekt ustawy o publicznym transporcie zbiorowym przygotowany przez resort transportu, przewidywał przepisy regulujące kwestie związane z przyznaniem prawa wyłącznego, m. in. wprowadzające zasadę proporcjonalności oraz maksymalny okres, na jaki takie prawo mogłoby być przyznane. Decyzją Rady Ministrów podjętą na posiedzeniu w dniu 2 lutego 2010 r. ww. regulacje zostały z projektu usunięte, a do projektu ustawy wprowadzono zakaz przyznawania operatorowi prawa wyłącznego, o którym mowa w rozporządzeniu (WE) nr 1370/2007.

Następnie, w toku prac nad projektem w Sejmie przywrócono przepisy regulujące zagadnienia dotyczące prawa wyłącznego, usuwając jednocześnie ww. zakaz. Jednakże, w wyniku uwag zgłoszonych w Senacie RP, ponownie usunięto regulacje odnoszące się do prawa wyłącznego i wprowadzono zakaz jego przyznawania. Ostatecznie, Sejm RP na posiedzeniu w dniu 16 grudnia 2010 r. uchwalił ustawę o publicznym transporcie zbiorowym, z obecnie obowiązującym przepisem art. 20, przewidującym zakaz przyznawania operatorowi prawa wyłącznego.

Obecnie resort infrastruktury i rozwoju nie prowadzi prac nad zmianą zapisów ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o publicznym transporcie zbiorowym (Dz. U. z 2011 r. Nr 5, poz. 13, z późn. zm.). Natomiast z uwagi na argumentację dotyczącą aspektu finansowego związanego z organizacją przewozów

pasażerskich przez jednostki samorządu terytorialnego, w sytuacji istnienia zakazu przyznawania prawa wyłącznego, zasadność dokonania zmiany ustawy o publicznym transporcie zbiorowym w omawianym zakresie wymagałoby pogłębionej analizy, w szczególności konsultacji z jednostkami samorządu terytorialnego, które są organizatorami publicznego transportu zbiorowego.

Zgodnie z przepisami ustawy o publicznym transporcie zbiorowym, podmiotami uprawnionymi do świadczenia usług w zakresie przewozu osób może być operator publicznego transportu zbiorowego wykonujący przewozy o charakterze użyteczności publicznej na podstawie umowy o świadczenie usług w zakresie publicznego transportu zbiorowego, lub przewoźnik wykonujący przewozy „komercyjne” **niebędące przewozami o charakterze użyteczności publicznej** na podstawie potwierdzenia zgłoszenia przewozu. Stosownie do zapisów art. 30 ust. 1 tej ustawy, przewozy osób w zakresie publicznego transportu zbiorowego, niebędące przewozem o charakterze użyteczności publicznej, mogą być wykonywane przez przedsiębiorcę po dokonaniu zgłoszenia o zamiarze wykonywania takiego przewozu, do organizatora publicznego transportu zbiorowego właściwego ze względu na obszar lub zasięg przewozów i wydaniu przez tego organizatora potwierdzenia zgłoszenia przewozu. W celu otrzymania potwierdzenia zgłoszenia przewozu, przedsiębiorca musi spełnić warunki określone w art. 30 ust. 2 i 3 oraz w art. 32 ww. ustawy.

Natomiast zgodnie z art. 79 ust. 1 ustawy o publicznym transporcie zbiorowym, do dnia 31 grudnia 2016 r. przepisy art. 30 – 37 tej ustawy, nie mają zastosowania do regularnego przewozu osób w transporcie drogowym. Do tej daty krajowy regularny przewóz osób może być podejmowany i wykonywany na podstawie zezwolenia na krajowy regularny przewóz osób, wydanego zgodnie z art. 18 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz. U. z 2013 r. poz. 1414).

Oznacza to, że z dniem 1 stycznia 2017 r. potwierdzenie zgłoszenia przewozu zastąpi w krajowym transporcie drogowym dotychczasowe zezwolenie na wykonywanie przewozów regularnych, a procedura uzyskiwania tych uprawnień będzie bardziej przyjazna dla przedsiębiorców. Umożliwi to również zwiększenie konkurencyjności pomiędzy „komercyjnymi” przewoźnikami drogowymi.

Z poważaniem

Z upoważnienia
MINISTRA INFRASTRUKTURY I ROZWOJU

Zbigniew Rynasiewicz
SEKRETARZ STANU